

Միսաք Մեծարեւնց

Յայգանկար

Համատարած անդորրության մը մեջեն,
կիսաթափանց մըշուշներուն մեջ հալած
ուրվագիծը տուներու՝
որոնց լայնաքթիթ պատուհաններեն
կը ժայթքեն
լույսի ցայտքեր՝ տարփագին ծաղիկներուն պըլլըված:
Ու հեշտոտ ու մարմրուն
աղաղակն ալ նըվագներուն լարավոր
կը ծաղկեցընեն դյութանքն անդորրիկ,
գիշերվան մը երջանիկ:
Ու կ'երկարի՛, կ'երկարի՛
խաբանկարը տուներուն՝
տարտամորեն փաթթըված
մեջն ապրշում մըշուշին,
ու լայննալո՛ւվ, լայննալո՛ւվ
դեպի ծովափն՝ ու երկշոտ
կը սպասե
ալիքներու համբույրին:
Ու եզերքեն հանդիպակաց,
ծայրը դալար հրվանդանին,
ուր վաղուց
մեռան ճիշերը ցորեկին,
ծովին փոթ փոթ երանգածուփ թավիշին վրա

միապաղաղ կ'անդրադառնա
ուրվանդկարը խուսափուկ
լույսի ծրփուն ծաղիկին՝
որ կը ծրլի փողփողուն ծովեզերքի փարոսեն:
Ու դեռ հեռուն,
քաղաքեն ու բացավայրեն ալ անդին,
կ'ընդնշմարեն արտևանները ցըցուն,
մանիշակե լեռներուն
մարմաշի մեջ պլլըված
հսկա հարսեր հեշտամոլ՝
որոնց տարփանքը կըզգաս
հեռուներեն, հեռուներեն... :
Ու կը լըսեն վարերեն թեճակներու նըվագն ալ,
ջուրերուն վրա թըրթըռուն,
ու կը լըսեն ծաղիկներուն ալ երգը
աղաղակ մը սիրածուփ՝
սահած ծոցեն դաշտերուն՝
ուր ցաները կը վետվետին սիրատարփ,
Ուր երկինքն ալ կը քնանա
կապույտներու խորհուրդին մեջ երագելով
վաղորդայններն երջանիկ: